

ασβέστης

ασβέστης, ο, ουσ. [<μσν. άσβέστης <ουδ. άσβέστιν, υποκορ. του αρχ. άσβεστος], ο ασβέστης·

- *είναι για τον ασβέστη*, πρόκειται για άτομο πολύ μεγάλης ηλικίας: «είναι για τον ασβέστη, ο αφιλότιμος, κι έχει ακόμη το νου του στις πιτσιρίκες || η γιαγιά του είναι για τον ασβέστη, κι όταν βγαίνει έξω ντύνεται σαν μαντεμέν». Από το ότι παλιότερα ο ασβέστης χρησιμοποιούνταν και ως μέσο καθαριότητας ή ως μέσο κατά της βρομιάς με την οποία παρομοιάζεται το άτομο πολύ μεγάλης ηλικίας·

- *σβήνω τον ασβέστη*, λιώνω τον ασβέστη στο νερό: «παλιότερα οι οικοδόμοι άνοιγαν μεγάλους λάκκους, τους γέμιζαν με νερό και εκεί μέσα έσβηναν τον ασβέστη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας